Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

den 11 juli 2014*

”Statligt stöd — Public service-radio — Stöd som Spanien planerar att genomföra till förmån för RTVE — Ändrad finansieringsmetod — Reklamintäkter ersätts av nya skatter för tv-programföretag och telekomoperatörer — Beslut som förklarar stödet förenligt med den inre marknaden — Skatteåtgärd som utgör finansieringssätt för stödet — Förekomsten av ett nödvändigt samband mellan skatten och stödet — Intäkterna från skatten har en direkt inverkan på stödets storlek — Proportionalitet”

I mål T-533/10,

DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA, Tres Cantos (Spanien), företrätt av advokaterna H. Brokelmann och M. Ganino,

sökande,

med stöd av

Telefónica de España, SA, Madrid (Spanien),

Telefónica Móviles España, SA, Madrid,

företrädda av advokaterna F. González Díaz och F. Salerno,

intervenienter,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av G. Valero Jordana och C. Urraca Caviedes, båda i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Konungariket Spanien, inledningsvis företrätt av J. Rodríguez Cárcamo och M. Muñoz Pérez, därefter av M. Muñoz Pérez, därefter av S. Centeno Huerta och N. Díaz Abad, därefter av Díaz Abad och slutligen av M. Sampol Pucurull, abogados del Estado,

och av

* Rättegångsspråk: spanska.

Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), Madrid, företrätt av advokaterna A. Martínez Sánchez och J. Rodríguez Ordóñez,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/1/EU av den 20 juli 2010 om det statliga stöd C 38/09 (f.d. NN 58/09) som Spanien planerar att genomföra till förmån för Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (EUT 1, 2011, s. 9),

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen),

sammansatt av ordföranden O. Czúcz (referent) samt domarna I. Labucka och D. Gratsias,

justitiesekreterare: handläggaren T. Weiler,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 oktober 2013,

följande

Dom

1 DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA har yrkat att domstolen ska ogiltigförklara kommissionens beslut 2011/1/EU av den 20 juli 2010 om det statliga stöd C 38/09 (f.d. NN 58/09) som Spanien planerar att genomföra till förmån för Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) (EUT 1, 2011, s. 9) (nedan kallat det angripna beslutet). I detta beslut fastställde kommissionen att ordningen för finansiering av Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE), som ändrades av Konungariket Spanien genom Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lag nr 8/2009 av den 28 augusti 2009 om finansieringen av RTVE, BOE nr 210 av den 31 augusti 2009, s. 74003) (nedan kallad lag nr 8/2009), om ändring av Ley 17/2006, de 5 de junio, de la radio y la televisión de titularidad estatal (lag nr 17/2006 av den 5 juni 2006 om offentlig radio och TV, BOE nr 134 av den 6 juni 2006, s. 21270) (nedan kallad lag nr 17/2006), var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF.

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet

2 Sökanden är ett bolag som på den spanska marknaden förvaltar och exploaterar en avgiftsbelagd plattform för digital satellit-tv (Digital +) samt utformar temakanaler.

3 RTVE är det spanska offentliga organet för radio- och tv-utsändningar, som enligt lag nr 17/2006 har ett public service-uppdrag inom dessa områden.

4 Lag nr 17/2006 föreskriver en ordning med flera finansieringskällor för RTVE. Enligt denna lag har RTVE för det första intäkter från sina kommersiella verksamheter, bland annat försäljning av reklamutrymme. För det andra erhåller RTVE kompensation från spanska staten för fullgörandet av public service-uppdraget. Denna finansieringsordning (nedan kallat den befintliga finansieringsordningen för RTVE) godkändes av Europeiska gemenskapernas kommission i dess beslut C (2005) 1163 slutlig av den 20 april 2005 om ett statligt stöd till förmån för RTVE (E 8/05) (sammanfattning i EUT C 239, 2006, s. 17) och C (2007) 641 slutlig av den 7 mars 2007 om finansiering av personalminskningar på RTVE (NN 8/07) (sammanfattning i EUT C 109, 2007, s. 2).

5 Den 22 juni 2009 ingavs ett klagomål till kommissionen avseende det lagförslag som låg till grund för lag nr 8/2009. Den 5 augusti 2009 ombad kommissionen Konungariket Spanien att lämna upplysningar till kommissionen avseende detta lagförslag.

6 Genom lag nr 8/2009, som trädde i kraft den 1 september 2009, ändrades den befintliga finansieringsordningen för RTVE.

7 För det första föreskrev lag nr 8/2009 att reklam-, teleshopping-, sponsorskaps- och pay-per-view-tjänster skulle upphöra som finansieringskälla för RTVE vid årsslutet 2009. De enda kommersiella intäkter som RTVE skulle fortsätta att ha efter detta datum var de som härrörde från tillhandahållandet av tjänster till tredje man och försäljningen av egna produktioner (artikel 2.1 e i lag nr 8/2009). Dessa intäkter uppgick till ett belopp på knappt 25 miljoner euro (se skäl 9 i det angripna beslutet).

8 För att kompensera förlusten av övriga kommersiella intäkter har följande tre skatteåtgärder införts eller omarbetats genom artiklarna 2.1 b–d och 4–6 i lag nr 8/2009:

— En ny skatt på 3 % av de intäkter som genereras av programföretag som tillhandahåller fri tv och på 1,5 % av de intäkter som genereras av betal-tv-företag som är etablerade i Spanien. Dessa bidrag till RTVE:s budget får inte överstiga 15 % (för fri tv) och 20 % (för betal-tv) av det totala årliga stödet till RTVE. Alla överskottsskatteintäkter utöver dessa procentsatser kommer att överföras till den allmänna spanska statsbudgeten (artiklarna 2.1 d och 6 i lag nr 8/2009).

— En ny skatt på 0,9 % av bruttodriftsintäkterna (förutom intäkter som erhålls på grossistreferensmarknaden) för telekomoperatörer som är etablerade i Spanien och registrerade i registret över operatörer hos den spanska tillsynsmyndigheten, bedriver verksamhet i hela landet eller i mer än en autonom region och tillhandahåller audiovisuella tjänster eller någon annan tjänst som omfattar reklam, för en av följande tjänster: Fast telefoni, mobiltelefoni och internetuppkoppling. Detta bidrag får inte överstiga 25 % av det totala årliga stödet till RTVE. Alla överskottsskatteintäkter utöver denna procentsats kommer att överföras till den allmänna spanska statsbudgeten (artiklarna 2.1 c och 5 i lag nr 8/2009).

— En andel på 80 %, upp till ett högsta belopp på 330 miljoner euro, av den redan befintliga skatten för radiospektrumanvändning. Återstoden kommer att överföras till den allmänna spanska statsbudgeten. Denna procentsats kan ändras enligt lagarna om den allmänna spanska statsbudgeten (artiklarna 2.1 b och 4 i lag nr 8/2009).

9 Dessutom bibehölls den kompensation för public service-skyldigheter som föreskrivits i lag nr 17/2006 (artikel 2.1 a i lag nr 8/2009). Om de ovannämnda finansieringskällorna (och vissa andra källor av mindre betydelse som föreskrivs i artikel 2.1 f–i i lag nr 8/2009) inte räckte för att täcka RTVE:s samtliga kostnader för fullgörande av public service-skyldigheter, var den spanska staten således skyldig att täcka detta underskott enligt artikel 2.2 i lag nr 8/2009 och artikel 33 i lag nr 17/2006. Följaktligen omvandlades ordningen med flera finansieringskällor för RTVE till en nästan helt offentlig finansieringsordning (nedan kallat nästan helt offentlig finansieringsordning).

10 Slutligen föreskrev artikel 3.2 i lag nr 8/2009 ett tak för RTVE:s intäkter. Under åren 2010 och 2011 fick summan av dessa intäkter inte överstiga 1 200 miljoner euro per år, vilket motsvarade utgiftstaket för varje år. För åren 2012–2014 fick detta belopp högst höjas med 1 % och för de följande åren kommer höjningen att göras på grundval av den årliga ökningen av konsumentprisindex.

11 Lag nr 8/2009 ändrade också definitionen av RTVE:s public service-uppdrag. Bland annat fastställdes ytterligare skyldigheter för RTVE när det gäller barnprogram. Vidare föreskrevs begränsningar för förvärvandet av sändningsrättigheter för idrottsevenemang samt för sändning på bästa sändningstid av filmer som producerats av de stora internationella producenterna.

12 Den 2 december 2009 underrättade kommissionen Konungariket Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF rörande ändringen av ordningen för finansiering av RTVE (nedan kallat beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet) (sammanfattning i EUT C 8, 2010, s. 31). Kommissionen uppmanade berörda tredje parter att inkomma med synpunkter på den aktuella åtgärden.

13 Den 18 mars 2010 inledde kommissionen i enlighet med artikel 258 FEUF ett överträdelseförfarande angående den spanska skatten på elektroniska kommunikationer, med motiveringen att den strider mot artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21). Den 30 september 2010 anmodade kommissionen, i ett motiverat yttrande, Konungariket Spanien att avskaffa nämnda skatt med anledning av att den var oförenlig med nämnda direktiv.

14 Den 20 juli 2010 antog kommissionen det angripna beslutet, i vilket den fastställde att den ändring av ordningen för finansiering av RTVE som föreskrevs i lag nr 8/2009 var förenlig med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF. Kommissionen grundade bland annat sitt beslut på konstaterandet att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte utgjorde en del av de nya stödåtgärder som föreskrevs i den lagen samt att den eventuella slutsatsen att dessa skatteåtgärder var oförenliga med auktorisationsdirektivet således inte påverkade prövningen av huruvida de var förenliga med den inre marknaden. Dessutom fastställde kommissionen att den ändrade ordningen för finansiering av RTVE var förenlig med artikel 106.2 FEUF, eftersom den är proportionerlig.

Förfarandet vid tribunalen

15 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 november 2010.

16 Genom två separata handlingar som inkom till tribunalens kansli samma dag ansökte sökanden om uppskov med verkställigheten av det angripna beslutet enligt artikel 278 FEUF samt om skyndsam handläggning enligt artikel 76a i tribunalens rättegångsregler.

17 Ansökan om skyndsam handläggning avslogs genom ett beslut från tribunalen av den 18 januari 2011.

18 Konungariket Spanien ansökte genom handling som inkom till tribunalens kansli den 15 februari 2011 om att få intervenera i detta förfarande till stöd för kommissionen.

19 RTVE begärde, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 16 februari 2011, att få intervenera i förevarande mål till stöd för kommissionen.

20 Genom beslut av den 21 mars 2011 och den 23 mars 2011 tilläts Konungariket Spanien respektive RTVE att intervenera till stöd för kommissionens yrkanden.

21 Genom en handling som inkom till tribunalens kansli den 22 mars 2011 begärde Telefónica de España, SA och Telefónica Móviles España, SA att få intervenera i förevarande mål till stöd för sökanden.

22 Genom beslut av den 28 juni 2011 tilläts Telefónica de España och Telefónica Móviles España att intervenera till stöd för sökandens yrkanden.

23 Tribunalens ordförande beslutade den 9 juni 2011 att sökandens yrkande om interimistiska åtgärder skulle ogillas och förordnade att beslut om rättegångskostnader skulle anstå.

24 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (tredje avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 15 oktober 2013.

25 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,

— förplikta RTVE att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har yrkat att tribunalen ska

— bifalla sökandens yrkanden och, följaktligen, ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— under alla omständigheter förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— delvis avvisa talan,

— under alla omständigheter ogilla talan såsom ogrundad,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta Telefónica de España och Telefónica Móviles España att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Konungariket Spanien och RTVE har yrkat att tribunalen ska

— delvis avvisa talan,

— under alla omständigheter ogilla talan, och

— under alla omständigheter förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

29 Till stöd för talan har sökanden åberopat följande tre grunder: 1) oriktig bedömning av begreppet stöd, 2) åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, och 3) åsidosättande av artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF.

1.[1] *Huruvida talan kan tas upp till sakprövning*

30 Konungariket Spanien har gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning, eftersom sökanden inte har något berättigat intresse av att få saken prövad. Sökandens talan avser frågan huruvida det angripna beslutet var välgrundat. Sökanden måste således beröras personligen av det angripna beslutet. Sökandens ställning på marknaden påverkas emellertid inte avsevärt av lag nr 8/2009.

1 — Fem rubriknivåer.

31 Dessutom har kommissionen, med stöd av Konungariket Spanien och RTVE, gjort gällande att talan till viss del inte kan tas upp till sakprövning. Sökanden har endast ett berättigat intresse av att få sin talan om ogiltigförklaring prövad när det gäller de delar av det angripna beslutet som rör de betalningar som sökanden måste göra, det vill säga de betalningar som den måste göra i egenskap av leverantör av betal-tv via satellit. Däremot har sökanden inte något berättigat intresse av ogiltigförklaring av det angripna beslutet i den mån detta avser dels de betalningar som sökanden i vart fall måste göra, oberoende av hur beloppen används, dels de betalningar som den inte behöver göra. Samtliga de betalningar som föreskrivs i artiklarna 4–6 i lag nr 8/2009 kan särskiljas från varandra. En ogiltigförklaring av en av dessa skulle således inte påverka de andra.

32 Sökanden har bestritt dessa argument.

33 I detta hänseende är det tillräckligt att erinra om att unionsdomstolarna får bedöma huruvida en god rättsskipning, mot bakgrund av omständigheterna i målet, motiverar att talan ogillas i sak, utan att de först prövar invändningen om rättegångshinder (domstolens dom av den 26 februari 2002 i mål C-23/00 P, rådet mot Boehringer, REG 2002, s. I-1873, punkterna 51 och 52).

34 Tribunalen finner mot bakgrund av omständigheterna i förevarande mål att sökandens yrkande om ogiltigförklaring av processekonomiska skäl ska prövas direkt, utan att tribunalen först tar ställning till invändningen om rättegångshinder. Talan om ogiltigförklaring är nämligen under alla omständigheter ogrundad av skäl som anges nedan.

2. *Prövning i sak*

35 Tribunalen prövar inledningsvis den första grunden, vilken avser en oriktig bedömning av begreppet stöd. Därefter prövar tribunalen den tredje grunden, vilken avser åsidosättande av artiklarna 49 FEUF och 64 FEUF, och slutligen den andra grunden, vilken avser åsidosättande av artikel 106.2 FEUF.

Den första grunden: Åsidosättande av begreppet stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, när det gäller frågan huruvida de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 kan särskiljas från stödet

36 Den första grunden avser den motivering som återfinns i skälen 61–66 i det angripna beslutet, i vilka kommissionen slog fast att de tre stödåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte utgjorde en integrerad del av det stöd som införts genom den lagen.

37 I skäl 61 har kommissionen anfört att, i samband med övergången från en ordning med flera finansieringskällor för RTVE till en nästan helt offentlig finansieringsordning, infördes eller ändrades enligt lag nr 8/2009 tre skatteåtgärder, vars syfte var att inbringa nödvändiga resurser. I skäl 62 erinrade kommissionen om att den, för det fall en skatt utgör en integrerad del av stödet, måste beakta det sätt på vilket stödet finansieras och endast kan förklara att stödordningen är förenlig med den inre marknaden om stödordningen är förenlig med unionsrätten. I skäl 63 anförde kommissionen att för att en skatt ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd måste det finnas ett tvingande samband mellan skatten och det berörda stödet, i den meningen att intäkterna från skatten nödvändigtvis används för att finansiera stödet och direkt inverkar på stödbeloppet.

38 I skäl 64 i det angripna beslutet konstaterade kommissionen att det stödbelopp som tilldelades RTVE endast fastställdes med beaktande av RTVE:s finansieringsbehov och de nettokostnader som beräknats för tillhandahållande av public service-radio. Den finansiering som RTVE mottar i praktiken och enligt lag är oberoende av de intäkter som genereras av skatterna, eftersom finansieringen endast beror på nettokostnaderna för public service-uppdraget. Den föreskrivna totala finansieringen av RTVE:s public service-uppdrag är därför inte beroende av storleken på intäkterna från skatterna, utan kommer i alla händelser att garanteras av den allmänna spanska statsbudgeten. I detta hänseende konstaterade

kommissionen att de intäkter från skatterna som användes för finansieringen av RTVE inte kunde överstiga nettokostnaderna för public service-uppdraget, eftersom samtliga överintäkter skulle återgå till den allmänna statsbudgeten. När nettokostnaderna för public service-uppdraget överskrider de intäkter som genereras av skatterna kommer skillnaden å andra sidan att täckas av bidrag från den allmänna statsbudgeten. Högre eller lägre intäkter från skatterna leder inte till ändringar av de föreskrivna beloppen. Om intäkterna från de nya skatterna inte skulle räcka till för att täcka den finansiering som faller bort genom upphörandet av reklam, så kommer nödvändiga medel att tas från den allmänna statsbudgeten, i enlighet med artikel 33 i lag nr 17/2006.

39 Dessutom slog kommissionen, i skäl 65 i det angripna beslutet, fast att omständigheten att sambandet mellan skatterna och syftet med att de införs nämns i förarbetena och i lag nr 8/2009 inte i sig påverkar denna slutsats. I lydelsen av denna lag definieras inte sambandet mellan skatterna och stödet.

40 I skäl 66 i det angripna beslutet fastslog kommissionen slutligen att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte utgjorde en integrerad del av stödet och att omständigheten att skatterna inte var förenliga med auktorisationsdirektivet således inte påverkade kommissionens beslut när det gäller skatteåtgärdens förenlighet med den inre marknaden.

41 Sökanden samt Telefónica de España och Telefónica Móviles España anser att kommissionens slutsats i denna del är felaktig. De tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009, bland annat den som föreskrivs i artikel 6 i lagen, utgör en integrerad del av de delar av stödet som införts genom denna lag. I det angripna beslutet borde kommissionen således ha prövat huruvida de tre nya skatteåtgärderna var förenliga med unionsrätten.

42 Denna grund kan delas in i tre delar. För det första har sökanden samt Telefónica de España och Telefónica Móviles España gjort gällande att kommissionen inte tillräckligt beaktade sambandet mellan tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 och de delar av stödet som införts genom denna lag. För det andra har sökanden gjort gällande att slutsatsen att skatteåtgärderna och delarna av stödet inte kan särskiljas från varandra också har stöd av den omständigheten att RTVE:s konkurrensfördel i förhållande till konkurrerande företag som måste betala skatterna ökar med de belopp som tas ut. För det tredje har sökanden gjort gällande att motiveringen i det angripna beslutet är motsägelsefull.

Den första delgrunden: Otillräckligt beaktande av sambandet mellan de tre skatteåtgärderna och delarna av stödet

43 Sökanden har gjort gällande att kommissionen – med tillämpning av de villkor som kommissionen nämnt i det angripna beslutet, nämligen att skatteintäkterna nödvändigtvis måste användas till finansieringen av RTVE och måste påverka stödets storlek – borde ha slagit fast att den skatteåtgärd som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009 utgjorde en integrerad del av stödet till RTVE. När det gäller denna skatt är nämnda villkor uppfyllda. För det första framgår det av artikel 6.8 i den lagen att skatten nödvändigtvis måste användas till finansieringen av RTVE. Det är tillräckligt att en del av skatten utgör en integrerad del av stödet. I motsats till vad kommissionen har gjort gällande har betalningen av skatten som föreskrivs i artikel 6 i lagen en direkt inverkan på stödets storlek. För det första används skatteintäkterna alltid i sin helhet till finansieringen av RTVE. För det andra framgår det av förarbetena till lagen i fråga att de inbetalda beloppen ökar när operatörernas vinster ökar. Eftersom RTVE är en konkurrent till företagen som måste betala skatten blir fördelen för RTVE större ju högre skatten är, till följd av att RTVE:s konkurrenter betalar skatten. För det tredje har kommissionen själv i sin praxis uttalat att skatter inte kan särskiljas från stödåtgärden.

44 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har å sin sida gjort gällande att kommissionen använde fel kriterier vid bedömningen av huruvida stödet kunde särskiljas från finansieringen. De anser att det, för att finansieringssättet ska anses utgöra en integrerad del av stödet, är tillräckligt att

inbetalningarna av den skatt som föreskrivs för finansieringen av stödet går till stödmottagaren. I motsats till vad kommissionen gjort gällande krävs det inte att en skatteåtgärd har en direkt inverkan på stödets storlek. Det är endast ett av flera indicier. Enligt Telefónica de España och Telefónica Móviles España är det inte bara sökandens argument som visar att skatteinbetalningarna går till stödmottagaren. Sambandet mellan stödet och skatten bekräftas också av andra omständigheter. I detta sammanhang nämner de den omständigheten att RTVE klagat på att uteblivna betalningar från privata aktörer och en felaktig beräkning av skattskyldigheten ger RTVE ekonomiska problem och att spanska staten inte är beredd att täcka detta underskott med hjälp av medel från den allmänna statsbudgeten. Telefónica de España och Telefónica Móviles España anser dessutom att kommissionen, som själv ansåg att den skatt som teleoperatörer ålagts genom lag nr 8/2009 stred mot unionsrätten, borde ha visat att spanska staten gjort ett åtagande som innebär att den finansierar hela RTVE:s budget även för det fall skatten är olaglig. Det framgår dock av den lagen att de privata operatörerna skulle bära den ekonomiska bördan. Ett avskaffande av skatten skulle följaktligen leda till en förlust av denna särskilda finansieringskälla för stödet, vilket visar att det föreligger ett samband mellan stödet och skatten.

45 Med stöd av Konungariket Spanien och RTVE har kommissionen bestritt denna argumentation.

46 I detta hänseende erinrar tribunalen inledningsvis om de villkor som måste vara uppfyllda för att sättet att finansiera ett stöd ska anses utgöra en integrerad del av stödet. Därefter prövar tribunalen huruvida kommissionen i förevarande fall har gjort fel vid tillämpningen av dessa villkor.

– Förutsättningarna för att ett sätt att finansiera ett stöd ska anses utgöra en integrerad del av stödet

47 I skäl 63 i det angripna beslutet anförde kommissionen att för att finansieringssättet ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd måste, för det första, skatteintäkterna nödvändigtvis användas till finansieringen av stödet och, för det andra, skatteintäkterna direkt inverka på stödbeloppet.

48 I detta hänseende erinrar tribunalen om att EUF-fördraget införde en exakt avgränsning mellan, å ena sidan, bestämmelserna rörande statligt stöd, vilka återfinns i artiklarna 107 FEUF–109 FEUF, och, å andra sidan, bestämmelserna rörande snedvridningar som följer av skillnader mellan bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar, bland annat skattebestämmelser, vilka återfinns i artiklarna 116 FEUF och 117 FEUF (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 januari 2005 i mål C-174/02, Streekgewest, REG 2005, s. I-85, punkt 24).

49 Av detta följer att skatter som syftar till att finansiera en stödåtgärd i princip inte omfattas av tillämpningsområdet för de bestämmelser i EUF-fördraget som rör statligt stöd (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 13 januari 2005 i mål C-175/02, Pape, REG 2005, s. I-127, punkt 14, och domen i det ovan i punkt 48 nämnda målet Streekgewest, punkt 25).

50 När skatter utgör finansieringssättet för en stödåtgärd på så sätt att skatterna utgör en integrerad del av stödåtgärden kan kommissionen emellertid inte avskilja prövningen av ett stöd från prövningen av sättet att finansiera stödet. I en sådan situation kan nämligen finansieringssättets oförenlighet med unionsrätten påverka stödordningens förenlighet med den gemensamma marknaden (domen i det ovan i punkt 49 nämnda målet Pape, punkt 14, och domen i det ovan i punkt 48 nämnda målet Streekgewest, punkt 25).

51 När det gäller kriterierna för bedömningen av frågan huruvida sättet att finansiera stödet utgör en integrerad del av stödet framgår det av rättspraxis att det måste föreligga ett tvingande samband mellan skatten och stödet i fråga enligt relevanta nationella bestämmelser, i den meningen att intäkterna från skatten måste användas för att finansiera stödet och direkt inverkar på stödets storlek och, följaktligen, på bedömningen av huruvida stödet är förenligt med den gemensamma marknaden

(domstolens dom av den 15 juni 2006 i de förenade målen C-393/04 och C-41/05, Air Liquide Industries Belgium, REG 2006, s. I-5293, punkt 46, och av den 22 december 2008 i mål C-333/07, Regie Networks, REG 2008, s. I-10807, punkt 99).

52 Av denna rättspraxis framgår följande. För att en skatt ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd måste det finnas en tvingande nationell bestämmelse som kräver att intäkterna från skatten används till att finansiera stödet. Av detta följer att en skatt, i avsaknad av en sådan bestämmelse, inte kan anses användas till en stödåtgärd och således inte anses utgöra en av stödåtgärdens egenskaper. Förekomsten av en sådan bestämmelse kan dock inte i sig vara tillräcklig för att en skatt ska anses utgöra en integrerad del av stödåtgärden. När det finns en sådan nationell bestämmelse ska det prövas huruvida intäkterna från skatten direkt påverkar stödets storlek.

53 I motsats till vad Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort gällande är det, för att en skatt ska anses utgöra en integrerad del av stödåtgärden, inte tillräckligt att intäkterna från skatten måste användas till finansieringen av stödet.

54 När det gäller den rättspraxis som Telefónica de España och Telefónica Móviles España har åberopat till stöd för sina argument konstaterar tribunalen att ingen av de domar som de nämnt stödjer deras påstående att det, för att visa att finansieringssättet utgör en integrerad del av stödåtgärden, är tillräckligt att visa att intäkterna från skatten går till stödmottagaren.

55 I detta sammanhang har Telefónica de España och Telefónica Móviles España åberopat den omständigheten att domstolen i vissa domar har slagit fast att det måste föreligga ett tvingande samband mellan skatten och stödet i fråga och att intäkterna från skatten, om det föreligger ett sådant samband, direkt påverkar stödets storlek.

56 I motsats till vad Telefónica de España och Telefónica Móviles España har påstått kan det inte utläsas ur de domar som de har åberopat (domstolens dom i det ovan i punkt 48 nämnda målet Streekgewest, punkt 26, och domen i det ovan i punkt 49 nämnda målet Pape, punkt 15, samt dom av den 14 april 2005 i de förenade målen C-128/03 och C-129/03, AEM och AEM Torino, REG 2005, s. I-2861, punkterna 46 och 47, och av den 27 oktober 2005 i de förenade målen C-266/04-C-270/04, C-276/04 och C-321/04-C-325/04, Distribution Casino France m.fl., REG 2005, s. I-9481, punkt 40) att skattens direkta inverkan på stödets belopp inte är ett nödvändigt villkor, utan endast ett av flera indicier. Tvärtom har domstolen, i domen i det ovan i punkt 98 nämnda målet Streekgewest (punkt 28), inte inskränkt sig till att pröva huruvida det förelåg ett tvingande samband mellan skatten och stödet i fråga, utan också prövat huruvida intäkterna från skatten direkt påverkade stödets storlek.

57 Tribunalen erinrar också om att det i de domar där domstolen konstaterade att det förelåg ett oupplösligt samband mellan stödåtgärden och dess finansiering utan att uttryckligen nämna villkoret att skatten ska ha en direkt inverkan på stödets storlek (domstolens dom av den 21 oktober 2003 i de förenade målen C-261/01 och C-262/01, van Calster m.fl., REG 2003, s. I-12249, punkt 55, och av den 27 november 2003 i de förenade målen C-34/01-C-38/01, Enirisorse, REG 2003, s. I-14243, punkt 47), rörde sig om fall där detta villkor var uppfyllt.

58 Kommissionen gjorde följaktligen inte en felaktig rättstillämpning när den slog fast att det, för att ett finansieringssätt ska anses utgöra en integrerad del av en stödåtgärd, måste föreligga ett tvingande samband mellan skatten och stödet i fråga, i den meningen att intäkterna från skatten måste användas för att finansiera stödet och direkt påverkade stödets storlek.

59 Tribunalen kan följaktligen inte godta de argument från Telefónica de España och Telefónica Móviles España som rör de villkor som kommissionen angett för att ett sätt att finansiera ett stöd ska anses utgöra en integrerad del av stödet.

– Tillämpningen av dessa villkor

60 Sökanden har inte uttryckligen ifrågasatt de villkor som kommissionen angav, men har gjort gällande att kommissionen borde ha slagit fast att villkoren var uppfyllda när det gäller den skatt som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009.

61 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har först och främst framfört argument till stöd för att det förelåg ett tvingande samband mellan de skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 och de delar av stödet som införts genom denna lag.

62 Såsom anförts i punkterna 51–58 ovan är det, för att en skatteåtgärd ska anses utgöra en integrerad del av stödet, inte tillräckligt att det finns ett nödvändigt samband mellan skatteåtgärden och stödet. Det krävs också att det visas att skatteåtgärden direkt påverkar stödets storlek.

63 I detta sammanhang konstaterar tribunalen till att börja med att sökanden har framfört argument till stöd för att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 direkt påverkar storleken på stödet till RTVE. Tribunalen konstaterar vidare att vissa av de argument som Telefónica de España och Telefónica Móviles España framfört kan förstås som att de inte bara avser villkoret att det ska förekomma ett tvingande samband mellan skatteåtgärden och finansieringen av RTVE, utan också villkoret att det ska styrkas att skatteåtgärden direkt påverkar stödets storlek.

64 Det ska således inledningsvis prövas huruvida de argument som sökanden samt Telefónica de España och Telefónica Móviles España har framfört kan påverka kommissionens slutsats att intäkterna från de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte direkt påverkar storleken på stödet till RTVE.

65 I detta hänseende erinrar tribunalen om att enligt lag nr 8/2009 fastställs storleken på stödet till RTVE med beaktande av nettokostnaderna för fullgörandet av RTVE:s public service-uppdrag. Storleken på stödet beror således inte på storleken på de betalningar som gjorts till följd av de skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009.

66 För det fall RTVE:s resurser överstiger kostnaderna för att fullgöra public service-uppdraget ska nämligen överskottet återbetalas enligt artikel 33 i lag nr 17/2006, i dess lydelse enligt lag nr 8/2009. I den mån överskottet inte överstiger 10 % av RTVE:s årliga budgeterade utgifter överförs det till en reservfond. I den mån det överstiger denna gräns överförs det till statsbudgeten.

67 När det gäller det kapital som överförs till reservfonden framgår det av artikel 8 i lag nr 8/2009 att detta kapital endast kan användas efter uttrycklig tillåtelse från den spanska ekonomi- och finansministeriet och att det, om det inte används under fyra år, ska användas för att minska den ersättning som belastar den allmänna spanska statsbudgeten. Det kapital som överförs till reservfonden kan följaktligen inte anses direkt påverka storleken på stödet till RTVE.

68 Dessutom föreskriver artikel 3.2 i lag nr 8/2009 ett absolut tak för RTVE:s resurser, vilket fastställts till 1 200 miljoner euro för åren 2010 och 2011. Allt som överstiger detta tak ska direkt återföras till den allmänna spanska statsbudgeten.

69 För det fall RTVE:s resurser inte räcker för att täcka kostnaderna för att fullgöra public service-uppdraget ska, enligt artikel 2.2 i lag nr 8/2009, mellanskillnaden täckas genom bidrag från den allmänna spanska statsbudgeten.

70 Kommissionen konstaterade således med rätta att storleken på de betalningar som gjordes med anledning av de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte var ägnad att direkt påverka storleken på stödet till RTVE, vilket fastställdes på grundval av nettokostnaderna för fullgörandet av public service-uppdraget.

71 Inget argument som sökanden, Telefónica de España eller Telefónica Móviles España har framfört kan påverka denna slutsats.

72 I motsats till vad Telefónica de España och Telefónica Móviles España har anfört är den omständigheten att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 var avsedda att kompensera RTVE för förlusten av reklamintäkter (se skäl 13 i det angripna beslutet) för det första inte i sig tillräcklig för att visa att finansieringssättet utgör en integrerad del av stödet. Domstolen har nämligen redan slagit fast att denna omständighet inte i sig är tillräcklig för att visa att det föreligger ett tvingande samband mellan skatten och bidraget (domen i det ovan i punkt 48 nämnda målet Streekgewest, punkterna 26 och 27).

73 För det andra har Telefónica de España och Telefónica Móviles España gjort gällande att spanska staten i praktiken inte kan komplettera RTVE:s budget med medel från den allmänna statsbudgeten, även om det skulle föreligga en sådan skyldighet i teorin.

74 Detta argument kan inte heller godtas.

75 Enligt fast rättspraxis ska nämligen, vid en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF, en unionsrättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs. De bedömningar som kommissionen har gjort ska följaktligen bedömas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde dessa bedömningar (domstolens dom av den 7 februari 1979 i de förenade målen 15/76 och 16/76, Frankrike mot kommissionen, REG 1979, s. 321, punkt 7).

76 Tribunalen konstaterar att Telefónica de España och Telefónica Móviles España inte har anfört någon omständighet som kan visa att kommissionen, när den fattade det omtvistade beslutet, hade tillgång till upplysningar som tydde på att spanska staten inte kunde komplettera RTVE:s budget enligt artikel 2.2 i lag nr 8/2009. Samtliga handlingar som sökandena har gett in angående detta rör nämligen tiden efter antagandet av det angripna beslutet, det vill säga tiden efter den 20 juli 2010.

77 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har som ett tredje argument gjort gällande att en förutsättning för att en skatteåtgärd som syftar till att finansiera ett stöd inte ska anses utgöra en integrerad del av stödet är att kommissionen visar att den berörda medlemsstaten har gjort ett åtagande som innebär att den finansierar stödet i dess helhet, även om skatteåtgärden är oförenlig med unionsrätten.

78 Detta argument kan inte heller godtas.

79 I ett fall där skatteåtgärden med tillämpning av de två ovannämnda kriterierna - det vill säga villkoret att det måste föreligga ett tvingande samband mellan skatteåtgärden och finansieringen av RTVE och villkoret att det måste visas att skatteåtgärden direkt påverkar stödets storlek – anses utgöra en integrerad del av stödet, såsom är fallet med en skatteliknande åtgärd där samtliga eller en viss del av skatteintäkterna går till stödmottagaren direkt och ovillkorat, har skattens oförenlighet en direkt inverkan på stödet. I sådana fall leder nämligen omständigheten att den skatterättsliga delen av den skatteliknande åtgärden är oförenlig med den inre marknaden till att stödet måste avskaffas eller minskas.

80 I förevarande fall föreskrev artikel 2.2 i lag nr 8/2009 och artikel 33 i lag nr 17/2006 att den spanska staten var skyldig att ersätta mellanskillnaden för det fall finansieringskällorna inte var tillräckliga för att täcka RTVE:s kostnader för fullgörandet av public service-uppdraget. I förevarande fall var stödets storlek således inte direkt beroende av skatteåtgärden.

81 För det fjärde har sökanden gjort gällande att kommissionen, i ett beslut att inleda det formella granskningsförfarandet i ett annat liknande ärende, själv uttalat att skatter inte kan särskiljas från stödåtgärden.

82 Denna anmärkning kan inte heller godtas. Det är därvid inte nödvändigt att undersöka innehållet i beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet. Tribunalen erinrar för det första om att de bedömningar som kommissionen gör i ett beslut att inleda det formella granskningsförfarandet endast är provisoriska (tribunalens dom av den 27 november 2003 i mål T-190/00, Regione Siciliana mot kommissionen, REG 2003, s. II-5015, punkt 48). För det andra ska begreppet stöd, och följaktligen också finansieringssättens särskiljbarhet, fastställas med beaktande av objektiva kriterier. Dessa fastställanden kan således inte vara beroende av kommissionens subjektiva bedömning. Även om det förelåg en sådan äldre administrativ praxis, så skulle den strida mot rättspraxis och inte kunna vara bindande för kommissionen.

83 För det femte har sökanden gjort gällande att storleken på stödet ökar med den skatt som tas ut, eftersom sökanden är konkurrent till RTVE och RTVE:s konkurrensfördel ökar med den skatt som tas ut hos sökanden.

84 Detta argument ska också avfärdas i den mån det framförts för att visa att kommissionen gjort ett fel vid tillämpningen av de två aktuella villkoren, nämligen att skatteintäkterna nödvändigtvis ska användas till finansieringen av stödet och att skatteintäkterna direkt ska inverka på stödbeloppet. Enligt dessa villkor är det nämligen inte tillräckligt att det visas att skatten inverkar på stödmottagarens konkurrensfördel.

85 I den mån detta argument framförts för att visa att det föreligger ett annat fall där finansieringssättet för stödet ska anses utgöra en integrerad del av stödet kommer tribunalen att pröva det vid prövningen av den andra delgrunden.

86 Tribunalen anser följaktligen att kommissionen gjorde rätt när den konstaterade att storleken av stödet till RTVE inte var direkt beroende av storleken på inbetalningarna av de skatter som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009.

87 Tribunalen erinrar om de villkor som beskrivs i punkt 62 ovan. Dessa villkor innebär att för att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 ska kunna anses utgöra en integrerad del av den del av stödet som införts genom den lagen att följande två villkor är uppfyllda: 1) Det måste föreligga ett tvingande samband mellan skatteåtgärden och stödet. 2) Det måste visas att skatteåtgärden direkt påverkar storleken på stödet.

88 Det är således inte nödvändigt att pröva de argument som sökanden samt Telefónica de España och Telefónica Móviles España har anfört till styrkande av att det föreligger ett nödvändigt samband mellan den skatteåtgärd som föreskrivs i artikel 5 i lag nr 8/2009 och finansieringen av RTVE, eftersom dessa argument inte kan vinna framgång.

89 Följaktligen kan talan inte bifallas såvitt avser den första delgrunden.

Den andra delgrunden: Förhållandet mellan skatteåtgärderna och konkurrensfördelen för RTVE

90 Sökanden anser att det, utöver det fall som kommissionen prövat förekomsten av i det angripna beslutet, finns och annat fall där finansieringssättet ska anses utgöra en integrerad del av stödåtgärden. I ett fall av asymmetrisk beskattning – där en skattskyldighet endast åligger vissa ekonomiska aktörer i syfte att kompensera påstådda public service-skyldigheter och inte åligger andra som konkurrerar med

de förstnämnda – är sambandet mellan stödet och skatten ännu närmare än i det fall som kommissionen prövat förekomsten av. I ett sådant fall följer fördelen av skyldigheten för det mottagande företagets konkurrenter att erlägga en skatt.

91 Sökanden anser att det i förevarande fall finns ett nära samband mellan den skatt som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009 och stödåtgärden. För det första åläggs sökanden att betala skatten i syfte att kompensera RTVE:s kostnader för public service-uppdraget. Följaktligen erhåller RTVE ett stöd genom själva omständigheten att en konkurrent åläggs att betala skatt. Ju högre skatten är, desto större blir konkurrensfördelen. Den omständigheten att stödet till RTVE inte är begränsat till undantag från skattskyldigheten, utan att RTVE också erhåller skatteintäkterna, påverkar inte denna slutsats, utan stärker sambandet mellan skatten och stödet, eftersom den stärker RTVE:s konkurrensfördel. Vid prövningen av stödets förenlighet med den inre marknaden bör dessutom stödets verkningar bedömas mot bakgrund av de särskilda förhållandena på den relevanta marknaden, det vill säga med beaktande av konkurrensnackdelarna för de andra företagen.

92 I detta hänseende erinrar tribunalen för det första om den åtskillnad som görs i EUF-fördraget mellan reglerna om statligt stöd och reglerna om medlemsstaternas skattebestämmelser. Enligt fast rättspraxis kan den som är skyldig att utge en obligatorisk skatt eller avgift i princip inte undgå betalningsskyldighet genom att göra gällande att ett undantag som är riktat till andra personer ska anses som ett statligt stöd (se domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-390/98, Banks, REG 2001, s. I-6117, punkt 80, och där angiven rättspraxis).

93 Sökandens argumentation strider mot denna princip. Enligt sökandens argumentation skulle nämligen ett företag kunna motsätta sig varje skatt av det enda skälet att den syftar till att finansiera en fördel för ett företag med vilket den skattskyldige konkurrerar.

94 I detta sammanhang har sökanden rätt i sitt påstående att domstolen, i sin dom av den 7 september 2006 i mål C-526/04, Laboratoires Boiron (REG 2006, s. I-7529, punkterna 27 och 48), förklarat att företag kan motsätta sig betalning av en obligatorisk skatt eller avgift när denna utgör ett stöd.

95 Sökanden har dock fel i sitt påstående att det av denna dom kan utläsas att det räcker att ett företag som måste betala en skatt som bidrar till finansieringen av ett stöd konkurrerar med stödmottagaren för att skatten ska anses utgöra en integrerad del av stödet och för att företaget ska kunna motsätta sig betalning av skatten.

96 Domstolens lösning i domen i det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron var nämligen motiverad med hänsyn till de särskilda omständigheterna i det fallet.

97 Det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron rörde distribution av läkemedel i Frankrike, där det fanns två direkt konkurrerande distributionskedjor för läkemedel, den ena i form av partihandlare, den andra i form av läkemedelslaboratorier som idkar direktförsäljning. Skatten i fråga belastade endast läkemedelslaboratoriers direktförsäljning av läkemedel. Skatten syftade till att återupprätta balansen i villkoren för konkurrensen mellan de båda distributionskedjorna, vilka enligt den franska lagstiftarens mening var snedvridna på grund av de allmännyttiga skyldigheter som endast åläggs partihandlare.

98 I domen i målet Laboratoires Boiron (punkt 94 ovan) fäste domstolen vikt vid två särskilda egenskaper hos skatten i fråga. För det första påpekade domstolen att det inte rörde sig om en skatt med allmän giltighet, utan om en asymmetrisk skattskyldighet där endast en av två kategorier direkt konkurrerande aktörer är skattskyldig (punkterna 32–34 i domen). Domstolen konstaterade också att befrielsen från skattskyldighet för partihandlare är ett avsiktligt mål eller till och med det huvudsakliga målet med skatten, eftersom skattebefrielsens syfte var att återupprätta balansen i villkoren för konkurrensen mellan de båda distributionskedjorna (punkt 35 i domen).

99 Skatteåtgärderna i förevarande fall, det vill säga de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009, är inte jämförbara med de som avsågs i det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron.

100 Huvudsyftet med dessa skatter är för det första nämligen inte att återupprätta balansen i villkoren för konkurrensen mellan RTVE och övriga aktörer, utan att finansiera RTVE.

101 För det andra är sambandet mellan skatteåtgärderna och stödet i förevarande fall inte lika nära som i det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron. I sistnämnda mål fanns det ett inneboende samband mellan skatteåtgärden och stödet, vilket gjorde att de inte kunde skiljas från varandra. Eftersom stödet endast bestod i att beskatta en viss kategori företag, skulle en utebliven tillämpning av skatteåtgärden med anledning av att den strider mot unionsrätten direkt leda till att stödet försvann. I förevarande fall skulle däremot en utebliven tillämpning av de skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 med anledning av att den strider mot unionsrätten inte direkt leda till att stödet till RTVE påverkas. Såsom påpekats i punkt 80 ovan är nämligen spanska staten – för det fall finansieringssättet för stödet till RTVE skulle strida mot unionsrätten – enligt artikel 2.2 i lag nr 8/2009 och artikel 33 i lag nr 17/2006 skyldig att täcka mellanskillnaden mellan RTVE:s finansiella resurser och RTVE:s kostnader för fullgörandet av public service-skyldigheten.

102 För det tredje påpekar tribunalen att i det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron var stödets storlek endast beroende av skattens storlek. Såsom generaladvokaten påpekade i punkt 47 i sitt förslag till avgörande i det målet berodde den förmån som stödmottagarna erhöll genom att deras konkurrenter påtvingas den omtvistade skatten med nödvändighet på den omtvistade skattens storlek. I förevarande fall är däremot stödets storlek främst beroende av nettokostnaderna för fullgörandet av public service-uppdraget. Skyldigheten att betala de skatter som föreskrivs i lag nr 8/2009 kan visserligen leda till en ytterligare konkurrensnackdel för de privata operatörer som konkurrerar med RTVE. I detta hänseende har domstolen emellertid redan slagit fast att omständigheten att en skatt som syftar till att bidra till finansieringen av ett stöd åläggs ett företag, och inte åläggs stödmottagaren som konkurrerar med det företaget, i sig inte är tillräcklig för att skatten ska anses utgöra en integrerad del av stödet (domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Distribution Casino France m.fl. mot kommissionen, punkterna 40–43).

103 Sökanden har således fel i att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 är jämförbara med skatteåtgärden i det ovan i punkt 94 nämnda målet Laboratoires Boiron.

104 Kommissionen gjorde följaktligen inte något fel när den i det angripna beslutet konstaterade att det mellan de skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 och de delar av stödet som införts genom denna lag inte förelåg ett tillräckligt nära samband för att dessa skatteåtgärder skulle anses utgöra en integrerad del av stödet.

105 Följaktligen kan talan inte bifallas såvitt avser den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden: Kommissionens motsägelsefulla inställning

106 Sökanden har gjort gällande att motiveringen i det angripna beslutet är motsägelsefull, eftersom kommissionen, genom att konstatera att ändringen av finansieringsordningen för RTVE skulle anmälas med anledning av införandet av den skatt som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009, underförstått medgav att denna skatt utgjorde en integrerad del av stödet.

107 I detta hänseende är det tillräckligt att konstatera att sökanden har fel i att kommissionen, i skälen 48–55 i det angripna beslutet, angett att de tre skatteåtgärder som införts genom lag nr 8/2009 skulle anses vara nya stöd. I skäl 50 i beslutet begränsade sig nämligen kommissionen till att ange att de nya offentliga finansieringskällor som införts genom lagen utgjorde nya delar av stödet. Det finns ingen

motsägelse mellan, å ena sidan, kommissionens slutsats att de nya offentliga finansieringskällor som införts genom lagen utgjorde nya delar av stödet och, å andra sidan, kommissionens slutsats i skäl 66 i beslutet att de tre skatteåtgärder som införts genom denna lag för att finansiera dessa nya finansieringskällor inte utgjorde en integrerad del av stödet.

108 Följaktligen kan talan inte heller bifallas såvitt avser den tredje delgrunden och därmed inte såvitt avser någon del av den första grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF

109 Inom ramen för den tredje grunden har sökanden, med stöd av Telefónica de España och Telefónica Móviles España, gjort gällande att kommissionen åsidosatte artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF. Den skatt som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009, vilken utgör en integrerad del av stödet till RTVE, strider mot dessa artiklar i EUF-fördraget.

110 Kommissionen har, med stöd av RTVE och Konungariket Spanien, ifrågasatt dessa argument. Dessutom har kommissionen gjort gällande att en del av de argument som framförts av sökanden ska avvisas.

111 I detta hänseende är det tillräckligt att konstatera att sökandens påstående att artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF åsidosatts innebär att denne gör gällande att den skatteåtgärd som föreskrivs i artikel 6 i lag nr 8/2009 är oförenlig med dessa bestämmelser. Denna skatteåtgärd utgör emellertid inte en integrerad del av stödet varför kommissionen inte var skyldig att pröva huruvida den var förenlig med artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF inom ramen för det förfarande som ledde fram till antagandet av det angripna beslutet.

112 Följaktligen konstaterar tribunalen, utan att pröva kommissionens yrkande om avvisning, att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 106.2 FEUF

113 Sökanden har, med stöd av Telefónica de España och Telefónica Móviles España, gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 106.2 FEUF genom att godkänna en stödordning som stred mot proportionalitetsprincipen. Finansieringsordningen för RTVE snedvrider konkurrensen på marknaden för förvärv av programinnehåll och på marknaden i efterföljande led för tv-tittare på ett sätt som strider mot allmänintresset. Sökanden anser sig konkurrera med RTVE på marknaden för tv-tittare och på marknaden för förvärv av programinnehåll. Lag nr 8/2009, bland annat dess artikel 6, snedvrider konkurrensen på de berörda marknaderna på ett sätt som strider mot allmänintresset. RTVE får en dubbel fördel, eftersom dess finansiering upprätthålls eller till och med ökar och konkurrenternas investeringsförmåga minskas. Denna fördel gör det möjligt för RTVE att anta konkurrensbegränsande beteenden som inte är nödvändiga med hänsyn till dess public service-skyldigheter. Tydliga exempel på ett konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida på området för filmrättigheter skulle vara förvärv av andra rättigheter än sådana för sändning under visningsomgången för fri tv, såsom förvärv av ensamrätten att mångfaldiga en film eller rätten att sända den under visningsomgången för betal-tv eller påtryckningar från RTVE för att minska längden på visningsomgången för betal-tv. När det gäller sändning av idrottsevenemang med ett högt kommersiellt värde skulle RTVE kunna erbjuda oproportionerliga belopp för förvärv av rättigheterna genom att på ett konstlat sätt få priserna att stiga till nivåer som RTVE:s konkurrenter inte kan betala. Enligt sökanden påverkar detta beteende från RTVE:s sida även sökandens ställning på marknaden för tv-tittare, eftersom sökandens programutbud försämras, vilket påverkar abonnemangen. I motsats till operatörerna inom fri tv får betal-tv-operatörerna inte någon fördel av avskaffandet av reklamen i RTVE. Dessutom kan sökanden inte erbjuda tjänsterna ”triple play”. De begränsningar som föreskrivs för RTVE är inte tillräckliga för att avlägsna dessa oproportionerliga snedvridningar av konkurrensen.

Först och främst är förbudet för RTVE att använda sina intäkter för att bjuda över vid förvärv av rättigheter till programinnehåll med ett högt kommersiellt värde inte effektivt, eftersom RTVE:s public service-uppdrag omfattar förvärv av programinnehåll med ett högt kommersiellt värde. Vidare är taket i budgeten för förvärv av rättigheter att sända idrottsevenemang verkningslöst. Den gräns som föreskrivs för sändning av premiumfilmer (52 filmer som nyligen producerats av de stora internationella filmproducenterna per år) är inte heller tillräcklig. Detsamma gäller slutligen den begränsning enligt vilken den skatt som åläggs privata tv-operatörer inte får överstiga 20 % av de förväntade intäkterna varje år.

114 Kommissionen har, med stöd av Konungariket Spanien och RTVE, ifrågasatt dessa argument.

115 I detta hänseende erinrar tribunalen inledningsvis om innehållet i artikel 106.2 FEUF och det rättsliga sammanhang som denna artikel ingår i.

116 Enligt artikel 106.2 FEUF ska företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse vara underkastade reglerna i fördragen, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. I denna artikel anges även att utvecklingen av handeln inte får påverkas i en omfattning som strider mot unionens intresse.

117 För att ett statligt stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, ska kunna förklaras förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF måste följande villkor vara uppfyllda. För det första ska den berörda operatören ha anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse genom en offentligrättslig rättsakt som klart anger skyldigheterna avseende de aktuella tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse. För det andra får denna operatör inte erhålla överdriven kompensation och den statliga finansieringen får inte på ett oproportionerligt sätt påverka konkurrensen på den externa marknaden (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 12 februari 2008 i mål T-289/03, BUPA m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II 81, punkterna 181 och 222).

118 I förevarande fall har inte sökanden ifrågasatt kommissionens slutsats att RTVE anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse genom en offentligrättslig rättsakt som klart anger skyldigheterna avseende de aktuella tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse.

119 Inte heller har sökanden specifikt ifrågasatt kommissionens slutsats rörande avsaknaden av risk för överkompensation. Sökanden har visserligen gjort gällande att RTVE, enligt lag nr 8/2009, förfogar över mer resurser än tidigare. Sökanden har emellertid framfört detta argument för att visa att RTVE:s förmåga att snedvrida konkurrensen har ökat.

120 Däremot har sökanden gjort gällande dels att lag nr 8/2009 möjliggör för RTVE att bjuda över på marknaden för förvärv av programinnehåll, dels att stödordningen för RTVE snedvrider konkurrensen på ett sätt som strider mot allmänintresset.

a) Den första delgrunden: Risk för konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida

121 Sökanden har gjort gällande att kommissionen gjorde fel när den godkände finansieringsordningen för RTVE i dess utformning enligt lag nr 8/2009, trots att det fanns en risk för konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida på marknaden för förvärv av rättigheter att sända idrottsevenemang och filmer.

122 I detta sammanhang erinrar tribunalen om de principer som styr tribunalens kontroll av ett kommissionsbeslut på området för allmännyttiga tjänster och särskilt på området för radio- och televisionstjänster.

123 Enligt artikel 14 FEUF ska unionen och medlemsstaterna, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter och inom fördragens tillämpningsområde, sörja för att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse utförs på grundval av principer och villkor, särskilt ekonomiska och finansiella, som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter. Artikeln föreskriver också att dessa principer och villkor ska fastställas utan att det påverkar medlemsstaternas befogenheter att i överensstämmelse med fördragen tillhandahålla, beställa och finansiera sådana tjänster.

124 Det framgår av protokoll nr 26 om tjänster av allmänt intresse, som kompletterar EU- och EUF-fördragen, att ett av unionens gemensamma värden avseende dessa tjänster är nationella, regionala och lokala myndigheters avgörande roll och stora handlingsutrymme när det gäller att tillhandahålla, beställa och organisera tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

125 Enligt protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som kompletterar EU- och EUF-fördragen, har systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna ett direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna. Det framgår också av detta protokoll att bestämmelserna i fördragen inte ska påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och tv-organisationerna för att de ska utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom unionen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst ska beaktas.

126 Av detta följer att medlemsstaterna har ett stort utrymme för eget skön när det gäller definitionen av public service-uppdraget och fastställandet av hur det ska organiseras (se, analogt, tribunalens dom av den 1 juli 2010 i förenade målen T-568/08 och T-573/08, M6 och TF1 mot kommissionen, REU 2010, s. II-3397, punkt 139).

127 Följaktligen är kommissionens kontroll av definitionen av public service-uppdraget och fastställandet av hur det ska organiseras begränsad (se, analogt, domen i det ovan i punkt 117 nämnda målet BUPA m.fl. mot kommissionen, punkt 220).

128 När det gäller tribunalens kontroll av ett kommissionsbeslut på detta område påpekar tribunalen att kommissionens bedömning rör komplicerade ekonomiska omständigheter. Följaktligen är tribunalens kontroll av kommissionens beslut ännu mer begränsad än kommissionens kontroll av den berörda medlemsstatens åtgärd. Den är begränsad till en prövning av huruvida det är uppenbart att åtgärden i fråga inte är ändamålsenlig för att uppnå det eftersträvade målet (se, analogt, domen i det ovan i punkt 117 nämnda målet BUPA m.fl. mot kommissionen, punkterna 221 och 222).

129 Det är mot bakgrund av ovannämnda överväganden som tribunalen ska pröva anmärkningen om att kommissionen inte tillräckligt beaktat risken för konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida på marknaden för förvärv av rättigheter att sända idrottsevenemang och filmer.

130 När det gäller sökandens argument att de offentliga resurser som RTVE har tillgång till enligt finansieringsordningen gör det möjligt för RTVE att konkurrera med privata aktörer på marknaden för förvärv av programinnehåll, erinrar tribunalen om att lag nr 17/2006, i dess lydelse enligt lag nr 8/2009, anförtror RTVE ett sändningsuppdrag som bland annat omfattar sändning av idrottsevenemang och av filmer som producerats av de stora internationella filmbolagen. Med beaktande av medlemsstaternas stora bedömningsutrymme när det gäller definitionen av public service-uppdraget utgör inte artikel 106.2 FEUF hinder för att en medlemsstat väljer en bred definition av detta public service-uppdrag och ger service-bolaget i uppdrag att tillhandahålla ett välavvägt och varierat programutbud, vilket kan omfatta sändning av idrottsevenemang och filmer (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 26 juni 2008 i mål T-442/03, SIC mot

kommissionen, REG 2008, s. II-1161, punkt 201, och av den 22 oktober 2008 i de förenade målen T-309/04, T-317/04, T-329/04 och T-336/04, TV2/Danmark m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II-2935, punkterna 122–124). Den omständigheten att RTVE börjar konkurrera med de privata aktörerna på marknaden för förvärv av programinnehåll och i vissa fall går vinnande ur konkurrensen är inte i sig tillräcklig för att det ska anses visat att kommissionen ha gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning.

131 Sökanden har emellertid med rätta påpekat att det inte är förenligt med artikel 106.2 FEUF att ett public service-bolag antar ett konkurrensbegränsande beteende gentemot de privata aktörerna på marknaden, till exempel genom att systematiskt bjuda över på marknaden för förvärv av programinnehåll. Ett sådant beteende kan inte anses vara nödvändigt för att fullgöra public service-uppdraget.

132 När det gäller en sådan risk konstaterar tribunalen att artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 föreskriver att RTVE inte får använda någon del av sina intäkter för att bjuda över sina konkurrenter när det gäller rättigheter till programinnehåll med ett högt kommersiellt värde. Denna bestämmelse förbjuder således uttryckligen att RTVE bjuder över. Detta förbud återupprepas i artikel 43.7 i lag nr 7/2010, som var tillämplig när det angripna beslutet antogs och som kommissionen hade kännedom om (se skäl 75 i det angripna beslutet).

133 Sökanden har medgett förekomsten av artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009, men gjort gällande att den inte utesluter att RTVE bjuder över systematiskt. Detta förbud är inte effektivt.

134 I detta hänseende har sökanden för det första anfört att förbudet att bjuda över inte är effektivt, eftersom RTVE:s public service-uppdrag omfattar förvärv av programinnehåll med ett högt kommersiellt värde. Tvärtom visar förekomsten av ett sådant förbud att RTVE:s beteende är ägnat att snedvrida konkurrensen.

135 Detta argument kan inte godtas.

136 Såsom påpekats i punkt 130 ovan utgör nämligen artikel 106.2 FEUF varken hinder för att RTVE konkurrerar med privata aktörer eller för att RTVE förvärvar programinnehåll med ett högt kommersiellt värde, i den mån som detta sker inom ramen för fullgörandet av public service-uppdraget.

137 För det andra har sökanden nämnt exempel på förvärv av rättigheter av RTVE som enligt sökanden visar att RTVE lämnat överbud.

138 I detta hänseende erinrar tribunalen om att kommissionen, i det angripna beslutet, begränsat sig till att pröva huruvida finansieringsordningen för RTVE, i dess utformning enligt lag nr 8/2009, var förenlig med den inre marknaden. Vid en prövning i tribunalen av detta beslut kan följaktligen de exempel som sökanden har nämnt endast beaktas i den mån de kan visa att kommissionen, vid tidpunkten för antagandet av det angripna beslutet, gjorde en uppenbart felaktig bedömning avseende effektiviteten av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och i artikel 43.7 i lag nr 7/2010.

139 Såsom sökanden har medgett rör en stor del av de exempel som sökanden har nämnt förvärv av rättigheter som RTVE gjorde före ikraftträdandet av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009.

140 Även om det antas att dessa exempel på förvärv av rättigheter av RTVE visar att RTVE agerat konkurrensbegränsande, så kan de inte anses visa att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning av effektiviteten av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och i artikel 43.7 i lag nr 7/2010.

141 Tribunalen kan inte heller godta sökandens argument att exemplen på förvärv av rättigheter av RTVE är giltiga för framtiden, trots att de är tagna från tiden före ikraftträdandet av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och i artikel 43.7 i lag nr 7/2010. Såsom påpekats i punkt 138 ovan är nämligen föremålet för prövningen i det angripna beslutet finansieringsordningen för RTVE, i dess utformning enligt lag nr 8/2009. Frågan huruvida denna finansieringsordning är förenlig med den inre marknaden påverkas inte av dessa förvärv.

142 Bland de exempel på förvärv av rättigheter av RTVE som sökanden anfört till styrkande av att RTVE agerat konkurrensbegränsande är det endast ett som avser tiden efter ikraftträdandet av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och artikel 43.7 i lag nr 7/2010. Detta rör rättigheterna till okodad sändning av UEFA (Union des associations européennes de football) Champions League för åren 2012–2015. I detta hänseende har sökanden nämnt att en privat aktör lämnat in ett klagomål till spanska myndigheter, eftersom den anser att RTVE vid förvärvet av dessa rättigheter lämnat ett överbud. Sökanden anser att dessa omständigheter visar att förbudet i fråga är ineffektivt.

143 Detta exempel på förvärv av rättigheter av RTVE kan emellertid inte anses visa att kommissionen, vid antagandet av det angripna beslutet, gjorde en uppenbart felaktig bedömning av effektiviteten av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och i artikel 43.7 i lag nr 7/2010.

144 Det ska nämligen för det första påpekas att förvärvet i fråga inte bara inträffade efter ikraftträdandet av det förbud som föreskrivs i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och i artikel 43.7 i lag nr 7/2010, utan också efter antagandet av det angripna beslutet. Enligt fast rättspraxis ska, vid en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF, en unionsrättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs. De bedömningar som kommissionen har gjort ska följaktligen bedömas enbart mot bakgrund av de upplysningar som kommissionen hade tillgång till när den gjorde dessa bedömningar (domen i det ovan i punkt 75 nämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 7).

145 I vilket fall som helst visar inte den omständigheten att en privat aktör ingett ett klagomål till de spanska myndigheterna inte i sig att förbudet i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och à artikel 43.7 i lag nr 7/2010 är effektivt. Den omständigheten att privata aktörer kan anmoda spanska myndigheter att kontrollera att RTVE inte bryter mot nämnda förbud talar snarare tvärtom för att förbudet är effektivt.

146 De exempel på att RTVE förvärvat rättigheter som sökanden har hänvisat till som stöd för sitt påstående om att RTVE kommit med förbjudna överbud påverkar inte bedömningen huruvida förbudet i artikel 3.1 andra meningen i lag nr 8/2009 och artikel 43.7 i lag nr 7/2010 är effektivt.

147 Sökanden har inte visat att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning vad rör risken för konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida på marknaden för förvärv av rättigheter att sända idrottsevenemang och filmer.

148 Härav följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den första delgrunden.

b) Den andra delgrunden: Förändring eller inverkan på handeln i en omfattning som strider mot unionens intresse

149 Sökanden har angett att finansieringsordningen för RTVE snedvrider konkurrensen på ett sätt som strider mot allmänintresset.

150 Tribunalen vill i detta sammananhang erinra om att det måste göras åtskillnad mellan sökandens argument som rör de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 och sökandens argument rörandeverkningarna av delar av de stödåtgärder som föreskrivs i finansieringsordningen för RTVE, såsom denna ändrats genom nämnda lag.

151 Sökandens argument rörande verkningarna av de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 vad rör konkurrensen och handeln inom unionen saknar stöd. Det räcker härvid med att erinra om att dessa skatteåtgärder inte utgör en integrerad del av det stöd som införts genom denna lag och att kommissionen således inte var skyldig att beakta deras verkningar inom ramen för det förfarande som ledde fram till antagandet av det angripna beslutet, vilket endast rör frågan huruvida stödordningen till förmån för RTVE är förenlig med den inre marknaden (se punkt 111 ovan).

152 Vad rör sökandens argument rörande verkningarna av delar av de stödåtgärder som föreskrivs i finansieringsordningen för RTVE, såsom denna ändrats genom lag nr 8/2009, erinrar tribunalen om att det framgår av artikel 106.2 andra meningen FEUF att service public-uppdraget inte får hanteras på ett sätt som påverkar handeln på ett sätt som strider mot unionens intresse och att det framgår av protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som kompletterar EU och EUF-fördragen, att finansieringen av ett offentligt organ för radio- och tv-utsändningar inte får påverka utvecklingen av handeln eller konkurrensen inom unionen i en omfattning som strider mot unionens intresse.

153 Det framgår av artikel 106.2 andra meningen FEUF och av protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som kompletterar EU och EUF-fördragen, att en stödordning inte kan rättfärdigas med tillämpning av artikel 106.2 första meningen FEUF, om den påverkar handeln och konkurrensen i en omfattning som strider mot unionens intresse, och att detta gäller även om det inte ifrågasätts att stödordningen är nödvändig.

154 Såsom framgår av protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som kompletterar EU och EUF-fördragen, ska public service-uppdraget beaktas vid bedömningen av villkoren i artikel 106.2 FEUF, eftersom medlemsstaterna definierar detta system och eftersom det är i direkt samband med de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle och med behovet att bevara mångfalden i medierna.

155 Av detta följer att en stödordning till förmån för ett organ som har ett public service-uppdrag inom radio och tv måste påverka handeln och konkurrensen i omfattande mån och på ett sätt som framstår som uppenbart oproportionerligt i förhållande till medlemsstaternas målsättningar, för att den ska kunna anses inte uppfylla villkoret i artikel 106.2 andra meningen FEUF.

156 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som sökandens argument ska prövas.

157 Vad avser sökandens påstående att finansieringsordningen för RTVE snedvrider konkurrensen, eftersom den gör det möjligt för RTVE att konkurrera med privata aktörer vad rör sändning av idrottsevenemang och av filmer som producerats av de stora internationella filmbolagen, räcker det att erinra om att artikel 106.2 FEUF inte utgör hinder för att en bred definition av detta public service-uppdrag. Denna omständighet visar således inte i sig att villkoret i artikel 106.2 andra meningen FEUF inte är uppfyllt.

158 Sökanden har vidare hävdat att dess verksamhet påverkas av finansieringsordningen för RTVE, vilket gör att dess utbud försämras och att dess abonnenter påverkas negativt.

159 Tribunalen konstaterar emellertid att även om den skada som sökanden har hänvisat till skulle anses styrkt och att RTVE är ansvarig för skadan och att den inte beror på beteendet från andra privata aktörer som konkurrerar med sökanden på den spanska marknaden, så kan denna omständighet inte anses visa att konkurrensen och handeln påverkats på ett sätt som står i uppenbart orimlig proportion till de syften Konungariket Spanien försöker uppnå.

160 För att en sådan förändring ska kunna anses vara för handen måste det nämligen styrkas att finansieringsordningen för RTVE, såsom denna ändrats genom lag nr 8/2009, gör det omöjligt eller alldeles för svårt för en privat aktör att bedriva verksamhet på den spanska marknaden för radio och television.

161 Tribunalen konstaterar emellertid att lag nr 8/2009 föreskriver begränsningar för RTVE:s verksamhet i syfte att säkerställa att privata aktörers verksamhet inte påverkas på ett oproportionerligt sätt.

162 I artikel 3.2 i lag nr 8/2009 föreskrivs nämligen ett absolut tak för RTVE:s budget, vilket fastställts till 1 200 miljoner euro. Oavsett hur public service-uppdraget definieras och organiseras föreligger således tydliga ekonomiska gränser för RTVE:s verksamhet. Kommissionen har i skäl 71 i det angripna beslutet, vad rör denna begränsning, konstaterat att detta belopp motsvarar den genomsnittliga budget som RTVE hade under ordningen med flera finansieringskällor och att inget tyder på att RTVE kommer att göra betydande kostnadsbesparingar bara för att reklamen har upphört.

163 Det ska vidare påpekas att artikel 9.1 i) i nämnda lag föreskriver att RTVE ska sätta ett tak på 10 % av den totala årsbudgeten för leveranser, inköp och externa tjänster, inklusive förvärv av sändningsrättigheter från idrottstävlingar som anses vara av allmänt intresse och av särskild vikt för samhället, vilka fastställs genom ett ramuppdrag, exklusive OS och handikapp-OS.

164 I artikel 9.1 m i samma lag föreskrivs att RTVE varje år får sända högst 52 filmer som nyligen producerats av de stora internationella filmproducenterna under bästa sändningstid. Denna begränsning gäller för samtliga RTVE:s kanaler tillsammans. Det rör sig härvid om filmer som redan visats på bio och som är mellan två och fyra år gamla, räknat från första visningstillfället.

165 Sökanden har dock inte visat på vilket sätt den aktuella åtgärden gör det omöjligt eller alldeles för svårt för en privat aktör att bedriva verksamhet på den spanska marknaden för radio och television, trots de begränsningar som nämns i punkterna 162-164 ovan.

166 Av detta följer att sökanden inte visat att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning i frågan huruvida konkurrensen eller handeln påverkats på ett sätt som strider mot unionens intresse, enligt artikel 106.2 andra meningen FEUF och protokoll nr 29 om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som kompletterar EU och EUF-fördragen.

167 Talan kan således inte bifallas såvitt avser delgrunden om åsidosättande av artikel 106.2 andra meningen FEUF.

c) Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga anmärkningar inom ramen för den andra grunden

168 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har angett att kommissionen åsidosatte artikel 106.2 FEUF och artikel 296 FEUF när den godkände finansieringsordningen för RTVE, såsom denna ändrats genom lag nr 8/2009, trots att denna ordning innebar en risk för överkompensation, utan att ange en tillräcklig motivering i detta avseende. Trots att nationella myndigheter uttryckt oro för risken för överkompensation nöjde sig kommissionen i skäl 71 i det angripna beslutet med att konstatera att RTVE kommer att vara tvunget att locka stor publik även i framtiden och att

upphörandet av reklamen kommer att skapa ett behov av ytterligare produktioner som måste finansieras. Kommissionen har särskilt inte förklarat varför det belopp som fastställts i RTVE:s budget framstod som ”rimligt”.

169 Kommissionen har angett att det är fråga om nya grunder som avviker från föremålet för talan och som således inte kan upptas till sakprövning. Dessa grunder är dessutom felaktiga i sak.

170 Vad rör kommissionens invändning om rättegångshinder, som grundas på artikel 40 fjärde stycket i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i samma stadga är tillämplig på tribunalen, och artikel 116.3 i rättegångsreglerna erinrar tribunalen om att unionsdomstolen har rätt att, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, pröva huruvida det med beaktande av principen god rättskipning är befogat att ogilla en viss grund utan att dessförinnan ha prövat huruvida grunden kan upptas till sakprövning (tribunalens dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma della Sardegna mot kommissionen, s. II-2123, punkt 155).

171 Mot bakgrund av omständigheterna i förevarande mål anser tribunalen att det av processekonomiska skäl är lämpligt att inledningsvis pröva Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas anmärkningar som de åberopat till stöd för den andra grunden, utan att först fastställa huruvida dessa anmärkningar kan tas upp till sakprövning, eftersom anmärkningarna under alla omständigheter och av de skäl som anges nedan är ogrundade.

172 De anmärkningar som framförts av Telefónica de España och Telefónica Móviles España rör den motivering som återfinns i skälen 67–73 i det angripna beslutet, i vilka kommissionen prövade frågan huruvida det fanns en risk för överkompensation och slog fast att ingenting tydde på att den uppskattade årliga kompensationen för RTVE:s public service-uppdrag skulle överstiga de kostnader för detta uppdrag som rimligen kunde förutses eller slutligen överstiga nettokostnaderna för public service-uppdraget. I skäl 71 angav kommissionen bland annat följande:

”Spanien kunde ... visa att budgetplaneringen fortfarande ligger i linje med RTVE:s årliga budgeterade kostnader under tidigare år, och att det inte finns någon anledning till att tro att det nu eller inom den närmaste framtiden skulle ske betydande kostnadsbesparingar bara för att reklamen har upphört. RTVE kommer att vara tvunget att locka stor publik även i framtiden, och upphörandet av reklamen kommer att skapa ett behov av ytterligare produktioner som måste finansieras. Jämfört med siffrorna för föregående år (1 177 miljoner euro år 2007, 1 222 miljoner euro år 2008 och 1 146 miljoner euro år 2009), och med hänsyn till den ytterligare kostnad (104 miljoner euro) för de produktioner som måste ersätta den sändningstid som upptagits av reklaminslag, förefaller den återstående kommersiella inkomsten (som endast uppskattas till 25 miljoner euro) och taket på 1 200 miljoner euro för budgetkostnadsplaneringen vara ett försiktigt räknat och rimligt belopp för de årliga budgeterade kostnaderna för public service-kompensationen. Dessutom innebär principen om kompensation av ett public service-företags faktiska nettokostnader nödvändigtvis att företaget måste skyddas från variationer i intäkterna på reklammarknaden.”

173 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har åberopat ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF samt ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Invändningen om åsidosättande av artikel 106.2 FEUF

174 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 106.2 FEUF när den godkände finansieringsordningen för RTVE utan att ha säkerställt att den inte innebar en risk för överkompensation.

175 För det första anser Telefónica de España och Telefónica Móviles España att kommissionen, i skäl 71 i det angripna beslutet, inte gjorde en tillräckligt ingående förhandsgranskning.

176 Tribunalen erinrar härvid om, såsom angetts i punkt 117 ovan, att den aktör som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse inte får erhålla överdriven kompensation, om ett statligt stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, ska kunna förklaras förenligt med den inre marknaden enligt artikel 106.2 FEUF.

177 I förevarande fall har Telefónica de España och Telefónica Móviles España inte ifrågasatt kommissionens slutsats att RTVE anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse genom en offentligrättslig rättsakt som klart anger skyldigheterna avseende de aktuella tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse.

178 Däremot anser Telefónica de España och Telefónica Móviles España att kommissionens slutsats, i skäl 73 i det angripna beslutet, nämligen att det inte fanns något som tydde på att den beräknade årliga kompensationen för RTVE:s public service-skyldighet skulle överskrida de kostnader som rimligen kan förväntas uppstå för denna tjänst eller att kompensationen eventuellt skulle överskrida nettokostnaderna för den allmännyttiga tjänsten – är behäftad med ett fel, eftersom kommissionen inte tillräckligt undersökte risken för överkompensation.

179 I detta hänseende konstaterar tribunalen för det första att Telefónica de España och Telefónica Móviles España begränsat sig till att endast ifrågasätta en av de kontrollmekanismer som föreskrivs genom finansieringsordningen för RTVE, trots att finansieringsordningen föreskriver ett flertal kontrollmekanismer för att säkerställa att RTVE endast erhåller de medel som behövs för att fullgöra sitt uppdrag.

180 I detta sammanhang påpekar tribunalen för det första att budgeten för RTVE:s verksamhet fastställs med beaktande av de public service-skyldigheter som RTVE tilldelats. Det framgår sålunda av artikel 3.2 i lag nr 8/2009 att RTVE:s verksamhet fastställs genom ett ramuppdrag, som godkänns av lagstiftaren och gäller under nio års tid (se artikel 4.1 i lag nr 17/2006), och genom programkontrakt, som konkretiserar ramuppdraget, som godkänns av regeringen och gäller under tre års tid (se artikel 4.2 i lag nr 17/2006). Dessa rättsakter måste innehålla anvisningar om budgeten för RTVE:s verksamhet samt om gränserna för dess årliga tillväxt. Denna budget ska fastställas med beaktande av de public service-skyldigheter som RTVE tilldelats.

181 Vidare erinrar tribunalen om att RTVE:s finansieringskällor har utformats för att förhindra överkompensation. Såsom påpekats i punkterna 6–9 ovan finansieras RTVE på flera sätt, vilka nämns i artikel 2.1 i lag nr 8/2009. De huvudsakliga finansieringskällorna är dels intäkter från de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom artiklarna 4–6 i lag nr 8/2009, dels den årliga kompensationen från den spanska statens allmänna budget, vilken nämns i artikel 2.1 a i lagen. Fastställandet av storleken på den årliga kompensationen gör det således möjligt att anpassa det beräknade beloppet för de medel som RTVE kommer att ha tillgång till för ett visst budgetår. När det gäller storleken på den årliga kompensationen föreskriver artikel 33.1 i lag nr 17/2006 att den ska fastställas på så sätt att summan av den årliga kompensationen och de andra intäkter som RTVE har inte överstiger de nödvändiga kostnaderna för det public service-uppdrag som RTVE ska fullgöra under budgetåret i fråga.

182 Dessutom föreskriver artikel 33.2 i lag nr 17/2006, i dess lydelse enligt lag nr 8/2009, att om det vid slutet av ett räkenskapsår konstateras att den kompensation som RTVE fått överstiger nettokostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheten under räkenskapsåret i fråga, så ska det överskott som inte överförs till reservfonden dras av från de belopp som anslås i den spanska statens allmänna budget för efterföljande räkenskapsår.

183 Slutligen föreskrivs i finansieringsordningen för RTVE också kontroller i efterhand. Såsom kommissionen har påpekat i skäl 72 i det angripna beslutet föreskrivs i finansieringsordningen för RTVE för det första kontrollmekanismer rörande budgeten i form av en internrevision, en undersökning som utförs av den spanska riksrevisionen och en extern revision som genomförs av ett

specialiserat privat företag. För det andra föreskrivs en kontroll av fullgörandet av public service-uppdraget och RTVE:s bokföring, vilken genomförs av det spanska parlamentet och den spanska radio- och tv-myndigheten. För det tredje genomförs en kontroll av den spanska revisionsrätten.

184 De kontrollmekanismer som nämnts ovan i punkterna 180–183 är förvisso abstrakta. Den fråga kommissionen hade att pröva i det angripna beslutet var emellertid huruvida stödordningen är förenlig med den inre marknaden. Följaktligen kunde kommissionen begränsa sig till att kontrollera huruvida det fanns tillräckliga kontrollmekanismer för att säkerställa att totalbeloppet för det stöd som RTVE mottog för ett visst räkenskapsår med tillämpning av denna stödordning inte översteg nettokostnaderna för fullgörandet av det radio- och tv-uppdrag som RTVE tilldelats.

185 Tribunalen konstaterar att Telefónica de España och Telefónica Móviles España inte har anfört några argument som specifikt ifrågasätter effektiviteten hos de kontrollmekanismer som nämnts ovan i punkterna 180–183. Sökandena har gjort gällande att kommissionen, i det angripna beslutet, rätteligen inte kunde hänvisa till sina tidigare beslut rörande finansieringen av RTVE. I detta hänseende erinrar tribunalen om att kommissionen endast var skyldig att pröva förenligheten av delarna av den befintliga stödordningen för RTVE i den mån de påverkades av lag nr 8/2009 (se punkt 65 ovan). I den mån effektiviteten hos de kontrollmekanismer som föreskrevs i den tidigare stödordningen för RTVE inte påverkades av de ändringar som gjordes genom lag nr 8/2009 finns det följaktligen inte något som hindrar kommissionen från att hänvisa till sin tidigare bedömning av dessa mekanismer.

186 När det för det andra mer specifikt gäller de anmärkningar Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort rörande kommissionens överväganden i skäl 71 i det angripna beslutet ska tribunalen undersöka innebörden av det belopp på 1 200 miljoner euro som föreskrivs i artikel 3.2 i lag nr 8/2009 innan den undersöker huruvida den kontroll som kommissionen gjorde var otillräcklig.

187 När det gäller innebörden av beloppet på 1 200 miljoner euro erinrar tribunalen för det första om att kommissionen inte godkände en finansieringsordning enligt vilken RTVE, för ett visst räkenskapsår, hade en budget på denna storlek. Såsom påpekats i punkterna 180–183 ovan föreskriver lag nr 8/2009 mekanismer för att säkerställa att stödet till RTVE motsvarar nettokostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheten. Artikel 3.2 i lag nr 8/2009 föreskriver således en absolut gräns på 1 200 miljoner euro för RTVE:s budget, det vill säga en gräns som inte får överskridas. RTVE:s budget skulle dock kunna vara större om det enda relevanta kriteriet hade varit kostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheten. Med tillämpning av denna gräns kan inte RTVE:s budget överstiga maxbeloppet 1 200 miljoner euro, men den kan vara mindre när kostnaderna för fullgörandet av public service-uppdraget för ett visst räkenskapsår är lägre.

188 Av detta följer för det första att tribunalen inte kan godta Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas anmärkning om att RTVE:s kostnader för fullgörandet av public service-skyldigheten eventuellt kan vara lägre än 1 200 miljoner euro. Den kontrollmekanism som nämnts i punkterna 180–183 ovan säkerställer nämligen att stödbeloppet för ett visst räkenskapsår i ett sådant fall begränsas till nettokostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheten.

189 När det gäller Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas anmärkning om att kommissionens kontroll rörande maxbeloppet på 1 200 miljoner euro inte var tillräckligt ingående erinrar tribunalen om att medlemsstaterna har ett stort handlingsutrymme när det gäller fastställandet av kompensationen för utförandet av ett uppdrag avseende radio och TV i allmänhetens tjänst. När det gäller kontrollen av huruvida kompensationen för en public service-skyldighet är proportionell erinrar tribunalen om att kommissionens kontroll är begränsad och att tribunalens kontroll av ett kommissionsbeslut är ännu mer begränsad (se punkterna 126–128 ovan). Tribunalens kontroll begränsar sig således till att pröva huruvida kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning.

190 I förevarande fall visar inte något av Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas argument att kommissionens bedömning i skäl 71 i det angripna beslutet, enligt vilken ett tak på 1 200 miljoner euro framstod som välavvägt, innebär en uppenbart felaktig bedömning.

191 Såsom kommissionen har angett i skäl 71 i det angripna beslutet motsvarar för det första beloppet på 1 200 miljoner euro den genomsnittliga budget som RTVE hade under ordningen med flera finansieringskällor.

192 För det andra framgår det av skäl 71 i det angripna beslutet att kommissionen dels beaktade förekomsten av extra kostnader på 104 miljoner euro för att fylla den sändningstid som tidigare användes för reklam och de kostnader som orsakats av fullgörandet av ytterligare public service-skyldigheter när det gäller programutbud som ålagts RTVE genom lag nr 8/2009, dels konstaterade att det inte fanns något som tydde på att avskaffandet av reklam kunde leda till en betydande minskning av RTVE:s faktiska kostnader.

193 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har fel i sitt påstående att dessa bedömningar är uppenbart felaktiga. Det kan nämligen inte antas att RTVE:s kostnader för fullgörandet av public service-skyldigheten skulle vara betydligt lägre än kostnaderna enligt den ordning som framgår av lag nr 17/2006. Kommissionen konstaterade visserligen, i skäl 59 i det angripna beslutet, att avlägsnandet av RTVE från reklammarknaden kunde bidra till att stärka public service-uppdraget genom att göra programutbudet mindre beroende av kommersiella hänsynstaganden och variationerna i de kommersiella intäkterna. I motsats till vad Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort gällande kan emellertid inte den omständigheten att RTVE numera är en operatör som inte är utsatt för de kommersiella påfrestningar som följer av deltagandet på reklammarknaden leda till slutsatsen att RTVE därmed skulle kunna erbjuda ett annat programutbud, som skulle möjliggöra betydande kostnadsminskningar. Artikel 106.2 FEUF utgör nämligen inte hinder för att en medlemsstat gör en bredare definition av public service-uppdraget som gör det möjligt för public service-bolaget att tillhandahålla ett välavvägt och varierat programutbud samtidigt som det behåller en viss tittarandel (domen i det ovan i punkt 130 nämnda målet SIC mot kommissionen, punkt 201).

194 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har, för det tredje, fel i sitt påstående att kommissionen gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning genom att inte mer ingående pröva huruvida övergången till en nästan helt offentlig finansieringsordning och ändringen av public service-skyldigheterna kunde påverka RTVE:s kostnader. Det är utrett att det belopp på 1 200 miljoner euro som föreskrivs i artikel 3.2 i lag nr 8/2009 endast utgör en övre gräns för RTVE:s budget och att de mekanismer som nämnts ovan i punkterna 180–183 säkerställer att stödet till RTVE inte överstiger nettokostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheterna. Med hänsyn till dessa omständigheter var kommissionen således inte skyldig att göra en mer ingående prövning.

195 När det för det fjärde gäller Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas påstående att kommissionen borde ha reagerat på yttrandena från vissa nationella myndigheter konstaterar tribunalen följande. I skäl 69 i det angripna beslutet anförde kommissionen själv tvivel rörande åtgärdens proportionalitet, men kom efter sin prövning till slutsatsen att det inte förelåg någon risk för överkompensation. Den omständigheten att kommissionen inte i detalj prövade samtliga kritiska yttranden från de nationella förvaltningsmyndigheterna rörande ett lagförslag kan inte i sig anses visa att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning, särskilt på ett område där medlemsstaterna har ett stort bedömningsutrymme och kommissionens kontroll är begränsad.

196 Följaktligen har España och Telefónica Móviles España inte visat att slutsatsen, som återfinns i skäl 71 i det angripna beslutet, att ett tak på 1 200 miljoner euro framstår som välavvägt grundas på en uppenbart felaktig bedömning.

197 Mot bakgrund av det ovan anförda kan tribunalen inte godta anmärkningen rörande avsaknaden av en tillräckligt ingående förhandsgranskning.

Anmärkningen rörande åsidosättande av motiveringsskyldigheten

198 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort gällande att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten i den mening som avses i artikel 296 FEUF. Kommissionen angav inte en tillräcklig motivering när det gäller slutsatsen att det inte förelåg någon risk för överkompensation.

199 I detta sammanhang erinrar tribunalen om att den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se förstainstansrättens dom av den 1 juli 2009 i de förenade målen T-81/07-T-83/07, KG Holding m.fl. mot kommissionen, REG 2009, s. II-2411, punkterna 61 och 62, och där angiven praxis).

200 I förevarande fall var motiveringen av det angripna beslutet tillräcklig.

201 I motsats till vad Telefónica de España och Telefónica Móviles España har gjort gällande är nämligen motiveringen i det angripna beslutet av kommissionens slutsats att det inte förelåg någon risk för överkompensation inte begränsad till skäl 71 i det angripna beslutet. I skälen 67–73 i det angripna beslutet hänvisade kommissionen nämligen också till de kontrollmekanismer som nämnts i punkterna 180–183 ovan. I detta sammanhang påpekar tribunalen också att kommissionen även i skälen 14, 16 och 17 i det angripna beslutet hänvisade till dessa mekanismer.

202 När det gäller Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas anmärkning rörande den abstrakta karaktären avseende vissa av dessa överväganden räcker det att erinra om att det tydligt framgår av det angripna beslutet att kommissionen begränsat sig till att godkänna en stödordning som gör det möjligt att ge RTVE ett stöd som motsvarar nettokostnaderna för fullgörandet av public service-skyldigheterna samt om att kommissionen inte uttalat sig om förenligheten av ett stöd på ett belopp på 1 200 miljoner euro.

203 När det gäller Telefónica de España och Telefónica Móviles Españas påstående att kommissionen borde ha reagerat på yttranden från vissa nationella myndigheter påpekar tribunalen följande. Kommissionen har motiverat ett beslut tillräckligt när det av beslutet klart och tydligt framgår hur kommissionen har resonerat, så att de som berörs av beslutet kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen. Efter att i skälen 67–76 i det angripna beslutet ha angett skälen till varför åtgärden var proportionell var inte kommissionen skyldig att specifikt bemöta samtliga kritiska synpunkter från nationella förvaltningsmyndigheter rörande ett lagförslag. Detta gäller i än högre grad på ett område där medlemsstaterna har ett stort bedömningsutrymme och kommissionens kontroll därför är begränsad.

204 Följaktligen kan tribunalen inte heller godta denna anmärkning.

205 Talan kan således inte heller bifallas såvitt avser Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga anmärkningar inom ramen för den andra grunden.

206 Av detta följer att grunden rörande åsidosättande av artikel 106.2 FEUF och Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga anmärkningar inom ramen för den andra grunden inte kan godtas på någon punkt.

2. *Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga grunder*

207 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har anfört två kompletterande grunder.

208 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har hävdat att kommissionen har åsidosatt deras processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF genom att i beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet konstatera att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte gick att avskilja från den existerande stödordningen, trots tvivel i denna fråga.

209 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har vidare hävdat att kommissionen åsidosatt artikel 108 FEUF genom att i skäl 53 i det angripna beslutet konstatera att de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte gick att avskilja från RTVE:s nuvarande finansieringsordning.

210 Kommissionen anser att grunderna inte kan upptas till sakprövning och att de i vilket fall som helst saknar stöd.

211 I detta hänseende räcker det att erinra om att enligt artikel 40 fjärde stycket i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 i nämnda stadga är tillämplig på tribunalen, får genom yrkanden i interventionsansökan endast en av parternas yrkanden biträdas. Enligt artikel 116.3 i rättegångsreglerna måste intervenienten godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för dennes intervention. Dessa bestämmelser utgör enligt rättspraxis inte hinder för att en intervenient åberopar andra argument än de som åberopas av den part som vederbörande stöder, förutsatt att ramen för talan inte ändras genom argumenten och att interventionen sker till stöd för nämnda parts yrkanden (domstolens dom av den 23 februari 1961 i mål 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Höga myndigheten, REG 1961, s. 1, 37, svensk specialutgåva, volym 1, s. 69).

212 Talan, såsom den har definierats av sökanden och kommissionen, avser ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Tvisten avgränsas genom sökandens följande tre grunder: 1) oriktig bedömning av begreppet stöd i frågan huruvida de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 inte går att åtskiljas, 2) åsidosättande av artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF, och 3) åsidosättande av artikel 106.2 FEUF.

213 Däremot innehåller varken ansökan eller svaromålet närmare uppgifter om eventuellt åsidosättande av processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF eller av begreppet nytt stöd, i den mening som avses i artikel 108 FEUF och artikel 1 c i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EGT L 83, s. 1). Påståendena om dessa åsidosättanden har framförts först i interventionsinlagan.

214 Detta innebär att Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas kompletterande grunder saknar anknytning till tvisteföremålet, såsom detta definierats av parterna och att dessa grunder således ändrar tvistens ramar. Grunderna kan således inte upptas till sakprövning.

215 Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas argument vederlägger inte denna slutsats.

216 Intervenienterna har hänvisat till punkt 36 i domstolens dom av den 19 november 1998 i mål C-150/94, Förenade kungariket mot rådet (REG 1998, s. I-7235). Tribunalen konstaterar emellertid att domstolen i denna dom fann att intervenientens argument och frågan om upptagande

till sakprövning i nämnda mål rörde en grund som en av parterna anfört och att intervenientens argument således syftade till att ge ytterligare stöd för partens yrkanden. Såsom framgår av punkterna 212-214 är så inte fallet i förevarande mål.

217 Telefónica de España och Telefónica Móviles España har vidare hänvisat till punkt 55 i domstolens dom av den 8 juli 2010 i mål C-334/08, kommissionen mot Italien (REU 2010, s. I-6869). Domstolen har i denna dom visserligen konstaterat att en grund som intervenienten men inte parten anfört kunde upptas till sakprövning. Det rörde sig emellertid om en grund för svaromålet i ett mål om fördragsbrott enligt artikel 260 FEUF. I fördragsbrottsförfaranden är domstolen emellertid skyldig att försäkra sig om att en medlemsstat verkligen har åsidosatt sina skyldigheter för att kunna konstatera ett fördragsbrott. En grund för svaromålet som rör en faktisk eller juridisk omständighet som kommissionen nödvändigtvis måste pröva i sin utredning kan således inte anses förändra tvistens ramar. I förevarande fall har Telefónica de España och Telefónica Móviles España emellertid intervenerat till stöd för en talan om ogiltigförklaring, vars ramar bestäms av sökandens grunder.

218 Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas kompletterande grunder kan således inte upptas till sakprövning.

219 Mot bakgrund av samtliga ovan anförda överväganden ska talan ogillas.

Rättegångskostnader

220 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna ska medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina egna rättegångskostnader.

221 Eftersom sökanden har tappat målet rörande huvudsaken, ska sökanden bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och RTVE:s rättegångskostnader, enligt de sistnämndas yrkanden, dock med undantag för dessa parters kostnader med anledning av interventionen. Eftersom Telefónica de España och Telefónica Móviles España har tappat målet, ska de bära sina egna rättegångskostnader och solidariskt ersätta de kostnader som kommissionen orsakats genom deras intervention, enligt kommissionens yrkande. Konungariket Spanien ska bära sina egna kostnader.

222 Eftersom sökanden har tappat målet vad rör det interimistiska förfarandet, ska sökanden bära sina egna rättegångskostnader och ersätta kommissionens och RTVE:s rättegångskostnader, enligt de sistnämndas yrkanden. Konungariket Spanien ska bära sina egna kostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA ska bära sina egna kostnader, inklusive de som är hänförliga till det interimistiska förfarandet, de kostnader som Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) har haft, inklusive de som är hänförliga till det interimistiska förfarandet, samt de kostnader som Europeiska kommissionen har haft, inklusive de som är hänförliga till det interimistiska förfarandet, med undantag för de kostnader som orsakats den genom Telefónica de España, SA:s och Telefónica Móviles España, SA:s intervention.

3) Telefónica de España och Telefónica Móviles España ska bära sina egna kostnader och solidariskt de kostnader som kommissionen orsakats genom deras intervention.

4) Konungariket Spanien ska bära sina egna kostnader, inklusive de som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

Czúcz Labucka Gratsias

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 juli 2014.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet 2

Förfarandet vid tribunalen 4

Rättslig bedömning 5

1. . Huruvida talan kan tas upp till sakprövning 6

2. Prövning i sak 6

Den första grunden: Åsidosättande av begreppet stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, när det gäller frågan huruvida de tre skatteåtgärder som införts eller ändrats genom lag nr 8/2009 kan särskiljas från stödet 6

Den första delgrunden: Otillräckligt beaktande av sambandet mellan de tre skatteåtgärderna och delarna av stödet 7

– Förutsättningarna för att ett sätt att finansiera ett stöd ska anses utgöra en integrerad del av stödet 8

– Tillämpningen av dessa villkor 10

Den andra delgrunden: Förhållandet mellan skatteåtgärderna och konkurrensfördelen för RTVE .. 12

Den tredje delgrunden: Kommissionens motsägelsefulla inställning 14

Den tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 49 FEUF och 63 FEUF 15

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 106.2 FEUF 15

a) Den första delgrunden: Risk för konkurrensbegränsande beteende från RTVE:s sida 16

b) Den andra delgrunden: Förändring eller inverkan på handeln i en omfattning som strider mot unionens intresse 19

c) Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga anmärkningar inom ramen för den andra grunden 21

Invändningen om åsidosättande av artikel 106.2 FEUF 22

Anmärkningen rörande åsidosättande av motiveringsskyldigheten 26

2. Telefónica de Españas och Telefónica Móviles Españas övriga grunder 27

Rättegångskostnader 28